

తమ్ముళ్ళూ, చెల్లాయిలూ, నలుగురు కలిస్తే చేయలేని పని ఏదీవుండదని అంటూ పుటారు. మనవాళ్ళు, కాస్త "అంగలెము" అని కూడా అనవచ్చును. ఇకమధ్యం గురించి చెప్పకూ, మన మేష్టార్లు చిన్నకల జరిగే చెప్పే తుండేవారు. ఒకతండ్రీ ఒకరును కొడుకులట. తండ్రి మరణశయ్య మీద, చావు బ్రతుకులతో వుండగా, మూళ్ళున్న నలుగురు కొడుకులూ చెప్పి అస్త పిచ్చిమిగిలి అడిగారట. తండ్రికి ఆళ్ళర్థం వేసింది. అస్త పంచెవుమని చెప్పకవచ్చలేదు, తండ్రికాని అందులో ఒక్కనినిలిచిపో మోపు కట్టెపుల్లలు నేపిం చి. అన్నింటినీ విరగొట్టమని నలుగురినీ వేర్వేరుగా అడిగాడు. అన్నింటినీ ఒక్కమారు వారిలో ఎవరూ ఇరవ లేక పోయారు. కాని, అందరూ ఒక్కోపుల్ల, ఒక్కోపుల్లని ఇరవ గలిగారు. అప్పుడు తండ్రి పిల్లలను దగ్గరకు పిలిచి:- "మీపల్లెటి అంతెరా. మీరుకును నన్ను ఎంతో కామమూ ఎవరూ ఏం చేయలేరు. కాని విడిపోయారంటే, ఇల్లంది పడక తప్పదు" అని హితబోధ చేసి నాడు. కొడుకులకు సిగ్గుతో తల పంచు కొన్నారట.

దీన్నిబట్టి మనకే తెలుస్తుండంటే అందరరూ కలిసివున్నాడు మనల్ని. ఏవరూ ఏం చేయలేరు. ఏనాడైతే మనం విడిపోయి, ఏదారికి కొడారి, అందుపోయి, తలకు మూటలవతున చెప్పేతుంటామో, ఆ రోజున మన శత్రువు ఎదుట, బల హీనులం కావటమే కాకుండా, నలుగురితో నవ్వులబాలు కూడా అవుతాం.

ఈవిషయంలో పెద్దవాళ్ళకు ఏ నియమం వర్తిస్తుందో పిల్లలకు కూడా అదే నియమం వర్తిస్తుంది. నలుగురు పిల్లల కలిసి ఆనందంగా పుటే, చూడబడ్డపుమంది. ఇతర పిల్లలెవ్వరూ కొట్టటకు రమ్మన్నారారు. మయగా శత్రువులకు కయం కూడా వస్తుంది. ఇదీ పరిస్థితి.

బాలలందరూ ఏకమై, శాశ్వతమైన ఐకమత్యాన్ని ఏర్పరచుకోవటానికి ఎన్నో మార్గాలున్నాయి. బాలల సంఘాల స్థాపన కూడా అలాంటి వాటిల్లో ఒకటి.

కాని సంఘాలపేర్లు విన్నవాళ్ళున్నా, బాలిని నడిపే తీరు మార్గం తెలియనివారు బోధించడం మంచి వుండేవుంటారు.

ముఖ్యంగా, మనదేశంలో ఇలాంటి స్వచ్ఛల చాలా తక్కువ. మొత్తం దేశమే తప్పు. అన్ని రంగాలలో అభివృద్ధిచెందిన అమెరికా, ఇంగ్లాండులాంటి దేశాలలో బాలలందరూ బిలియనన్నీ ఎక్కువ పనులాలను స్థాపించుకొన్న తరువాత, వెలపు రోజుల్లో బాలలంతా కలిపి విజ్ఞాన శాస్త్రలక్ష్యం, విద్యాభ్యాసాలను అయిన విషయాల చర్చించుకొంటూ వుంటారు. అందుచేతనే, వారిలో అలోచనాశక్తి, విజ్ఞానమూ చిన్నతనమంచే బాగా అభివృద్ధి చెందుతాయి.

అదేవిధంగా మన దేశంలోనూ, మన రాష్ట్రంలోనూ చాలా సంఘాల స్థాపించుకోవచ్చును. అదేవిధానో, అదే పేరుతోనో వుండే బాలలు పదిమందికీ తక్కువ కాకుండా కలవాలి. ఆపదిమంది చెప్పి, స్వాధ్యయనులవన దగ్గరలోనే వుండే మరో పదిమందిని కూడగట్టుకొని రావాలి. ఇరవైమంది కలిస్తే ఒక చక్కని సంఘంగా తయారు కావచ్చును.

మరోపదిహేను నిమిషాలవేపు అంతామీద చర్చలకలపాలి వ్రసనగా చేసిన ఇరుగుపిల్లలూ, అక్కడ కూర్చోన్న వారందరి సందేశాలతో కలిపి, ఇన్నోవేటికాని, వైవారాల ఎవరు మాట్లాడతానో, ఏమంటానో, డబుల సెంటి, నిశ్చయించికోని ఇక్కడ చెప్పచ్చు.

సంఘాలన్నీ తరువాత చాలా మందిచందాల, డబ్బులు గుర్తు వస్తాయి. ఇలాంటి బాలసంఘాల ఏనాడైతే డబ్బుప్రశ్న వచ్చింది అనడే అసంభవం. ఎవరినో ప్రారంభించుకొంటారు. చందా వసూలుచేసే వర్గమి మంచిగాంటి అనల చందాల అవసరం ఎందుకా? బాలాలోనూ ఇద్దరూ డబ్బులకు వుంటే, తగామాలకూ అక్కర వుంటాయి. అందువల్ల, చందా ప్రశ్న ఎత్తవద్దు.

ఎలాంటి అంశాలను చర్చించుకోవాలి అన్న సందేశాని రావచ్చును. అడికరు చెప్పవలసిన విషయమూకాదు, చెప్పటాని బిల్వాలేదు. అక్కడవుండే బాలల అభిరుచులమీద ఆధారపడివుంటుంది.

ఏమయినా, మీరు సమర్థుడు మయ చెప్పిన సూత్రాలను గమనిస్తూ, ఒక బాల సంఘాన్ని ఏక ఏకంగా చేయండి. ఇంకా ఏదైనా సందేశంలవస్తే... బాల ఎవరూ అన్నయ్య, ఇంకొకడవలెక, బిమ్మ బాగ్, ప్రాధరాధాదుకు వ్రాయున తప్పక సమాధానాలు వ్రాసాలి వెంటనే సమాధానము కావాలి కొరేవారు, స్వంత చిరునామ వ్రాసిన కవరును పంపండి. నే "అన్నయ్య"గా చెప్పవలసిం చెప్పాను, తయ్యకలవన బాధ్యత తమ్ములరి.

--అన్నయ

Printing Press, Hyderabad AP.